

Hrozící nebezpečí dnešní doby.

Dnešní doba přináší silné útoky temnot, které se snaží co nejvíce lidských duchů stáhnout sebou do zkázy. Výjimkou nejsou ani čtenáři, kteří si to mnohdy u vědomí vlastnictví Slova ani neuvědomují. Jak pracují temnoty v dnešní době?

Začala jsem si jejich práce všimnout v době, kdy se začaly objevovat tzv. „grafity“, tj. ošklivě počmárané zdi a posprejované lavičky, čekárny. U většiny kolemjdoucích lidí tyto výtvořiny vyvolávaly odpor, příp. nadávky, rozhořčení a jiné negativní projevy. Uvědomila jsem si, že to je to, co si temnoty přejí. Je velmi těžké rozlišit spravedlivé rozhořčení od nechuti, nenávisti a jiných negativních projevů. Dělicí čára mezi nimi je velmi tenká. Spravedlivé rozhořčení snadno sklouzne k vytváření negativních citových útvarů, které vyšleme na původce těchto výtvořin po cestách našich rozhořčených myšlenek. A o to právě temnotám jde. Navážeme nitky někam, jistě ne ke Světlu, přinejmenším více zatížíme Zemi negativními formami, a tím i sami sebe obtížíme větším připoutáním se na hmotnost. Je třeba být co nejvíce duchovně i pozemsky bdělými. Ani náš rozum není ještě očištěn.

Díváme se na TV zprávy, sledujeme internet. Je třeba být bdělými i v případě, že nám informaci nebo zprávu pošle někdo důvěryhodný, kterému věříme. I on může být článkem omylu, který nechtěně rozšíří. S rozhořčením jsem přijala pro mne důvěryhodnou zprávu, že ve Strakoněch se rozhodli postavit minaret, nejvyšší ve střední Evropě, aby zvýšili návštěvnost regionu. Byl tam projev starosty, a ještě jiné ženy ze stavebního úřadu (?), kteří to takto zdůvodňovali. Asi jsem hodně naivní, že jsem tomu uvěřila, rozhněvala se na tamní a email přeposlala dále několika přátelům. Po krátké době mne jeden z nich napsal, že to bylo zveřejněno již před několika léty jako „vtip“. Já jsem to ale jako vtip nevzala. Obratem jsem napsala o omylu svým přátelům, kterým se ulevilo, a omluvila se. To jsou t. zv. klamavé emaily, kterými temnoty posilují své ústředny neklidu, strachu, nenávisti a p. Zmatek slouží temnotám, protože Boží zákony mají svůj řád. Jestliže nejsme dosti bdělí, zamotáváme se do nitek, které nám mohou bránit při namáhavém vzestupu ke Světlu.

*„Bdělost je největší ochrana a nejostřejší boj. V bdělosti může býti mnohé zlo odvráceno ještě dříve, než přejde k útoku. **To je pravý boj, požadovaný ve smyslu Boží vůle! Tak mají všichni bojovat – neustálou bdělostí!**“*

Ještě jedno nebezpečí hrozí těm, kteří chtějí alespoň svým životem plnit vůli Boha na Zemi, čili touží sloužit Světlu. Mnoho povolaných zklamalo, protože **touhu sloužit zaměnili za touhu po uplatnění se**. Tam je nebezpečí neočištěného rozumu, který touhu sloužit Bohu zamění v záporném smyslu za touhu po uplatnění se.

Do naší duchovní jiskry byla vložena hned na počátku vzniku **touha po poznání Boha**, která nás má vést vzhůru ke Světlu. Tato touha, pokud LD není vědomý, nás v životech vede různými směry. Jestliže je hodně silná, tak někoho nutí např. stále něco hrubohmotně budovat, lézt na skály, překonávat rekordy aj., což dočasně naplňuje smysl života, pokud je nějaký hledán. Při duchovním dozrávání nás vede k poznání dokonalosti Stvořitele a Jeho zákonů

prožíváním v Jeho stvoření. Vede lidského ducha k pokornému zvolání: „*Tvůj jsem, Pane! Můj život má být jen díkem Tobě!...*“ Jen tato jediná touha je ta správná!

Ještě další prožití. „*Udržujte krb svých myšlenek a svého citění čistý!*“ Jak snadno v neznalosti a malé bdělosti toto porušíme. Jeden příklad:

Do autobusu nastoupí matka v náručí s malým dítětem. Nedaleko ní sedí muž středního věku a tváří se jakoby se ho to netýkalo. U okolostojících vzniká myšlenka přinejmenším o malé ohleduplnosti tohoto muže. Po několika zastávkách matka s dítětem vystupuje a v další zastávce i onen muž. Teprve tehdy lze vidět, že druhá ruka muže byla po operaci na dlazi, a tento by se jednou rukou určitě neudržel. Proto asi místo neuvolnil. Protože jsem byla toho svědkyní, a také se takové myšlení ve mně vynořilo, v duchu jsem se tomu muži omluvila a poprosila za odpuštění, že jsem ho nespravedlivě obvinila.

A takových příkladů nás potkává v běžném životě několik denně. Proto je nejvyšší bdělost na místě.

Ještě je tu jedno velmi zálučné nebezpečí- **duchovní pýcha**. Domníváme se, že se nás netýká. Mnohdy slyšíme i od pokročilejších čtenářů, obeznámených s větami PG, věty: – „*Já chci jen to duchovní!*“ a při tom vidíme, že mnohdy odmítá člověk potřebný pomoci ruku od duše, která je sice ještě nevědomá, ale pravé obětivé lásky má na rozdávání. Nevidí v tom vyprošenou pomoc. Jedná se o jednotlivé případy, ne o změkčilou lásku nastavenou církevními zřízeními.

Před zákony Božími je duše, která se dokáže otevřít pravé lásce daleko cennější než ta, která se chlubí tím, kolik toho přečetla a zpracovala. Důležitý je život v přítomnosti! Nesmíme zapomínat, že i ta vyprošená pomoc se v hrubohmotnosti může uskutečnit jen skrze člověka. Vyslyšená modlitba jde řetězem pomocníků až k člověku, který může zasáhnout. I velké zástupy bojovníků Světla musely čekat na dobu, až se uvolní myšlenkové kanály povolanych, směřující ke službě, aby mohly zasáhnout. **V hrubohmotnosti může Bůh hrubohmotně pomoci jedině skrze člověka.**

Musíme se učit mluvit tak, abychom **svou řečí budovali**. Tomu jsme se měli učit v tisícileté říši. Proto budujme! Vzpomínám si, že jsem šla kolem nově postaveného domu a vyjádřila se v tom smyslu, že je škaredý. Potom jsem si uvědomila, že jsem postavila do stvoření něco, co nebuduje, ale boří a tuto myšlenku na dům nalepila. Měla bych snad říci- „Domy, postavené s láskou, nejen rozumem, mají pravou krásu“, nebo něco podobného, ale kladného. Moje vyjádření byla kritika a souzení.

Máme za sebou dny Vánoc, kdy se slaví den narození Ježíše. Tento den jako den narození **určil jeden z papežů**. Rok a přesný den, kdy se Ježíš narodil, není znám. Jen to podle různých hvězdných seskupení dnešní vědci odhadují. Ale že tyto dny jsou něčím významné a posvátné, to věděli již lidé starověku. Slavili „slunovrat“, slunce se zase vrací na delší dobu na oblohu. Slunce totiž lidé vždycky spojovali se Světlem, Dobrem a mnohé národy se cítily jako „děti slunce“, proto ho vždy v tyto dny radostně vítaly. Aby církev získala vliv na lidi, tyto oslavy využila, a spojila je se dnem narození Ježíše. Nové vědění PG nám přineslo vědění souvislostí. V tyto dny **je stvoření zaléváno paprsky nebeské Lásky**, a kdo se jí dokáže otevřít, toho bohatě obdaruje.

Ještě jednu událost musíme řešit a nelze schovávat hlavu do písku. Volba presidenta, a volby do senátu a zastupitelstev. Většinou volíme osoby neznámé, které ale budou řídit naši zemi zase určitou dobu. I když se s nimi osobně nedostanu do styku, sleduji jejich projevy v televizi. Mnohé nám o sobě, někdy i bezděčně, napoví. Představitelé jsou výsledkem našeho směřování jako celku, a bylo by zbabělé utéct. Alespoň volím menší zlo.

Mládež je velmi lehce ovlivnitelná. Protože většinou nemají vzory doma, ani ve společnosti, revoltují proti všemu a každému. Stáří by mělo být moudré svými zkušenostmi, ale kde se dnes najde vzor, který by chtěli následovat? Stačí jim předhodit zdarma návštěvu nějaké rokové skupiny a většinou je rozhodnuto. Namáhejme se proto **být vzorem svým vnoučatům**, když jsme nedokázali být vzorem svým dětem. I když se zdánlivě nic neděje, kdo dobře zaseje, později dobře sklídí.

Dostala jsem se při vánoční návštěvě rodiny do debaty se svojí vnučkou a vyjádřila obavy z islamizace a zasahování EU do záležitostí ČR. Tvrdě jsem narazila. Jako babička jsem byla označena za rasistku a tu, která volbou zasahuje do jejich „skvělé“ budoucnosti. Raději jsem zmlkla, protože bych silně narušila vztahy v rodině. Příště se podobným debatám, případně návštěvám, vyhnu. Raději v tichu komůrky sepnu ruce a budu vroucně prosit Stvořitele o odpuštění nám, zbloudilému lidstvu.

L.H.